

Бърже Зорка дѣтето наплиска; окъпа го славно,
па хайде на края. . . Облѣчи му тънка, чиста коп-
ринена ризка . . .

Лѣтно слънце съ лъчи майка земя грѣе; из-
къпаний Здравко пѣсничка си пѣе: —

„Колко ми си драго,
Надморско свѣтило;
Салъ радостъ ми носишъ,
Ти слънчице мило!

Тра-ла-ла, тра-ла-ла,
Ла-ла, ла-ла, тра-ла-ла-ла!

Калинка-Малинка.